

[Kirsten Jacobsen]

lov til, eller at man faktisk på grund af fru Pernille Sams' forslag, som man ikke var enig i, ikke havde lyst til at bidrage.

Fru Pernille Sams sagde endvidere, at hun jo ikke kunne vide, at De Konservative ikke var i regering i januar, og at regeringen ikke nåede at tage stilling til forslaget. Det er direkte usandt, for den tidligere regering nåede at tage stilling til denne problematik mindst fem gange, nemlig hver eneste gang man behandlede en af de meget omtalte boligpakker, og ved alle lejlighederne blev det mange gange fastslået, at det var et problem, man ikke ville løse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af investeringsfondsloven. (Konjunkturudligning).

Af Peter Brixtofte (V) og Engell (KF) m.fl. (Fremsat 23/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Det er L 192, vi behandler. Står der forkeret på tavlen? Så må vi lige have rettet det. Sådan, så står det rigtigt på tavlen, og så er det skatteministeren, der har ordet.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Venstre og De Konservative har den 23. februar fremsat et lovforslag om konjunkturudligning, og det er det forslag, vi her har til førstebehandling.

Lovforslaget er bygget op omkring investeringsfondsloven. Forslaget går ud på, at man i modsætning til i dag efter eget valg vil kunne gennemføre en ændring af loven, så at man selv kan vælge, om man ønsker at ophæve virkningen af loven i en konjunkturudlignings-situation eller man ønsker at anvende den i forbindelse med investeringer.

Det er i den forbindelse, jeg godt vil påpege, at vi faktisk i relation til ændringer i skattereforment gennemførte en omfattende ændring i forhold til virksomhederne, der indebærer, at vi indførte et konjunkturudligningsinstrument, som tilgodeser alle de behov, alle de krav, alle de ønsker, vi fra regeringen mener der er nødvendige for, at ingen kommer til det ene år med et jævnt privatforbrug at betale en 68 pct.-skat for det næste år at komme ned på den lave 50 pct.-skat.

Virksomhedsskatteordningen indebærer, at der er en opsparingsordning. Virksomhederne kan altså indsætte eller opspare et beløb og nøjes med en acontoskat på 34 pct. Der er yderligere den fordel, at det beløb, som virksomhederne hensætter i virksomhedsskat, beholder virksomhederne til deres fulde og hele disposition. Derfor er det en meget udmærket ordning specielt for virksomheder, der har svingende indkomster, og derfor er det et godt tilbud, som virksomhederne har til deres egen frie rådighed. Vi har altså allerede i dag en konjunkturudligning indbygget i vores skattesystem, så at ingen selvstændig erhvervsdrivende er bundet af at skulle betale en meget høj skat det ene år for det efterfølgende år at indbetale en meget lav skat.

Man kan sige, at det eneste, som virksomhedsskatteordningen ikke lever op til, er ønsket om at kunne få tilbagebetalt tidligere års betalte skat, altså det, man kalder negativ indkomstskat eller carry-back. Men det har der faktisk konsekvent været et flertal i vores danske Folketing som ikke har ønsket at gennemføre.

Ud over virksomhedsskatteordningen har vi en række andre konjunkturudlignende instrumenter indbygget i vores skattelovgivning. Lad mig nævne afskrivningsloven. Ifølge afskrivningsloven kan man selv vælge den procent-sats, man ønsker at afskrive med, svingende fra år til år. Derfor kan man altså vælge de høje,